

सुचित्रा स्त्री प्रा०स० । शिर्भंटायां राजनि० । २ विचित्रे लि० ।
सुचिर न० प्रा०स० । १ अत्यन्तचिरकावे २ बहकावे च ३ बह-
कालभवे लि० । [२ बहकालजीविनि लि० ।

सुचिरायुस् पु० सुचिर बहकालिकमायुर्यस्य । १ देवे शब्दर०
सुचेलक पु० प्रा०स० । १ सुहृत्सुखे अमरः । सुहु चेलोऽस्य
कप् । २ सुहृत्सुखधरे लि० । [४ । २ सुन्दरे जले न० ।

सुजल न० शोभनं जलं यस्मात् ५ व० । १ कभले राजनि० प्रा०
सुजल्प पु० “यत्ताजंवात् सगाम्नीयं सदेव्यं सहचाप-
बम् । सोत्कण्ठश्च हरिः स्मृष्टः स सुजल्यो निगद्यते”
उज्ज्वलमणिर्लक्षिते वाक्यभेदे

सुजाता स्त्री सु+जन-क्त० । १ तवयांस् राजनि० २ मनोश्रेणि०
सुजीवन्ती स्त्री प्रा०स० । स्वर्णजीवन्त्याम् राजनि० ।

सु(षु)ष्ट अनादरे च० उ० सक० सेट् । सुष्टयति ते असुसु-
ष्टत् । षोपदेश इव न्यायः ।

सुत पुंस्त्री० सु-क्त० । १ श्वे २ तनयायां स्त्री अमरः । वा च
१ डुरालभायां शब्दच० ३ उत्पत्ते १ सप्तम्ये इनिष्पीडिते
च लि० ७ पाठिभ्ये पु० मदि० ।

सु(स्र)तक न० सु-(स्र)-भावे क्त सु(स्र)तं जननं तस्मादागतम्
कन् । १ जननाशौचे २ सशौचमात्रे च “सुतके सुतके
तथा” “मातृव सुतकं तत् स्यात्” इति च स्मृतिः ।

सुतजीवक पु० सुतं जीवयति सेवनात् जीव-णिच्-एवञ् ।
पुत्रजीवकश्चे राजनि० ।

सुतनु (नू) पुंस्त्री० सुहु तनुर्न्याः वा जङ् । १ नायांस्
राजनि० “सुतनु ! सुत्यमलङ्करणाय ते” भाषः प्रा०स० ।
२ सुन्दरकाययुते लि० । प्रा० स० । ३ सुन्दरे कावे स्त्री
सुखान्तः । ४ अत्यन्तसुख्ये लि० स्त्रियां वा ङीष् ।

सुतपस् पु० सुहु तपति सु+तप्-आषि । १ सुख्ये वि०को०
२ अकंठ्ये सुहु तपोऽस्य । ३ सुनौ पु० । ४ सुन्दर-
तपोयुक्ते लि० । प्रा०स० । ५ सुन्दरे तपसि न० ।

सुतपादिका सुताः संज्ञताः पादाः मूलान्यस्याः कप्
कापि अत इत्यम् । १ सुपदीकतायां राजनि० ।

सुतराम् अन्ध० सु+अतिशयेऽर्थे तरप्-आसु । अन्धकारितार्थस्य
अतिशयोचित्रे “धेन्वा तदध्यासितकातराध्या निरीष्य-
माणः सुतरा दयालुः” रघुः । अल कातराध्या धेन्वा
उज्ज्वलान्तरेण दयालुत्वस्य अतिशयोचित्रम् ।

सुतकारि स्त्री सुतर्कस्तस्मिन् कृ-अण् ङीष् । १ वेदाधी-
कतायाम् राजनि० ।

सुतर्हन् पुंस्त्री० सुहु तर्हति रवेण विरहिणश्च सु+हृद-

ल्यु । कोकिचे त्रिका० स्त्रियां जातित्वात् ङीष् ।

सुतल पुन० सुहु तलं यत् । १ पातालभेदे पातालशब्दे
४२६६ पु० इत्यम् । २ अट्टालिकावत्यभेदे पु० मेदि० ।

सुतवस्करा स्त्री सुता वस्करा इव बहत्वात् यस्याः । सप्त-
पुत्रप्रसवित्याम् स्त्रियां त्रिका० ।

सुतश्रेणी स्त्री सुता निष्पीडिता श्रेणीव । १ मूषकपण्ड्याम्
अमरः इत० । २ सुतपङ्क्तौ च ।

सुतहिवुकयोग पु० “सुतहिवुकवियद्विक्रमधर्मे अमरगुह-
यंदि दानवार्चितो वा । यदशुभसुप्रवाति तच्छुभं स्यात्”
ज्यो० उक्ते वैवाहिकसम्पत्तौ सुतहिवुकाऽटिस्थिते
पहभेदरूपे योगे । [१ प्रौढे ४ दौ हले च पु० ।

सुतात्मजा स्त्री इत० । १ प्रौढ्यां २ दोहिल्याश्च अमरः
सुतिक्त पु० प्रा०स० । १ पर्पटे (क्षेतपाण्डा) राजनि० २ अत्यन्त-
तिक्ते लि० ३ क्षोषातकां स्त्री राजनि० संचायां कन् ।
पारिमर्शे जटा० निम्बे मूनिम्बे पु० शब्दभा० ।

सुतीक्ष्ण पु० प्रा०स० । १ शोभाञ्जनद्वये जटा० २ श्वेतशोभाञ्जने
राजनि० । ३ सुनिभेदे च “सुतीक्ष्णसुनिभेतनम्” भट्टिः ।
४ अत्युद्ये लि० ।

सुतुङ्ग पु० प्रा०स० । १ नारिकेलद्वये हारा० ज्योतिषोक्ते
महायाम् उज्ज्वराग्न्येषु २ अश्वभेदे च उच्चशब्दे १०५८
पु० इत्यम् । ३ अतिशयोक्ते लि० ।

सुतेजन पु० सु+तिज-ल्यु । १ धन्वनि इत्ये भावप० ।
सुतेजस् पु० सुहु तेजोऽस्य । १ आदित्यभक्त्यायाम् राजनि० ।
२ शोभनतेजोयुक्ते लि० । ३ जैनभेदे पु० हेमच० ।

सुतेला स्त्री सुहु तैलं यस्याम् ७ व० । सहाज्योतिष्मती
लतायाम् राजनि० । [अमरः । दीर्घादिः तत्प्राये रङ्गः ।

सु(स्र)तामन् पु० सुहु तायते सु+तृ-मनिन् प्रथो० । इन्द्रे
सुखन् पु० सुनोति वा सु-भूते कनिप् । १ कृताभिषेके कत-
यज्ञादंक्षाने अमरः २ कृतशोमनिष्पीडने च ।

सुद शोभायां स्त्री० प० सक० सेट् इति । सुन्दति अस्मि-
न्दीर्घ । शौक्ल्येन न षोपदेशः । [राजनि० ।

सुदग्धिका पु० सुहु दग्धं दाहोऽस्यस्य ठन् । दग्धानामद्वये
सुदण्ड पु० सुहु दण्डो यस्मात् ५ व० । वेले राजनि० ।

सुदण्डिका स्त्री सुदण्डयति रोगान् सु+दण्डि+एवञ् ।
१ गोरप्याम् । (गोरवचाकुले) राजनि० २ सुदण्डयुतायां
स्त्रियाश्च ।

सुदत् पु० सुहु दन्तोऽस्य ययसि दत्तादेशः । १ शोभनदन्त-
यत्नवत्ये गजादौ २ युवत्यां स्त्री० ङीष् । “सुदन्ती-